No. 23.

JAVASCHE COURANT.

DONDERDAG den 23sten February 1832.

OFFICIEEL GEDEELTE.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal over Nederlandsche Indie, is, bij besluit van den 16den february 1832 no. 1, op zijn verzoek, honorabel uit 's lands dienst ontslagen de 2de luitenant bij het 5de bataillon infanterie *J. R. van Lenning*.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, *den 21sten september ll.* Bij het vertrek van het vrijwillige jagers-corps der studenten van de Leydsche universiteit, heeft de commandant der eerste brigade van de 3de divisie, de kolonel *Stoecker*, van welke brigade zij gedurende den jongsten veldtogt een deel hadden uitgemaakt, hun, bij dagorde, zijne tevredenheid betuigd over hun gehouden gedrag. « Steeds geplaatst (dus luidt dezelve onder andere) aan de voorhoede der 3de divisie, kunt gij u beroemen, den vijand mede het eerste onder de oogen gezien, hem mede het eerst zegevierend terug gedreven te hebben. De geestdrift der overige corpsen is daardoor ten top gevoerd, en bevende van schrik heeft de vijand alleen door eene schandelijke vlugt aan onze zegevierende wapenen kunnen ontsnappen. De eer van Nederland is hierdoor schitterend en bloedig gewroken, en het Vaderland vestigt daarbij met innige dankbaarheid mede het oog op u, edelaardige jongelingen! die, op de eerste roepstem van uwen Koning, de genoegens van het vrije en gelukkige academie-leven hebt verwisseld tegen de tallooze onaangenaamheden van den krijgsmans-stand, en daarbij de voorbeelden zijt geweest van goede orde, eensgezindheid en dapperheid.”

« De tijd (dus eindigt de dag-orde) gedurende welken ik het bevel over ulieden mogt voeren, de glorierijke dagen van Augustus, zullen steeds onder de schoonste van mijn leven behooren. Ik beveel mij aan in ulieder aller vriendschap, en zoo immer het vaderland uwe diensten weder mogt noodig hebben, zoo reken ik er op, u onder de banieren van Oranje weder te zien.”

De generaal-majoor *Destombes*, commanderende de de eerste brigade van de 2de divisie, tot welke het vrijwillige jager-corps der Utrechtsche studenten heeft behoord, heeft hun bij hun vertrek uit Oirschot, vaarwel gezegd, en betuigd « dat zulieden gedurende een geheel jaar hunne pligten met lust, ijver en naauwgezetheid hebben vervuld; — dat zij een voorbeeld hebben gegeven aan de geheele brigade in het geduldig verdragen der vermoeijenissen en ontberingen, onafscheidelijk van den krijg: en dat zij, bij Ravels, gedurende eenigen tijd aan het vijandelijk kanonvuur blootgesteld, die gelatenheid en bedaardheid hebben betoond, welke een krijgsman, wien het hart goed geplaatst heeft, kenmerkt, en de volle overtuiging heeft gegeven, met welk een goed gevolg zij tegen den vijand konden worden aangevoerd.” De generaal heeft geëindigd met de betuiging, dat, bijaldien de Koningen het Vaderland andermaal hunne dienst mogt vorderen, hij het zich tot eer en genoegen zoude rekenen, hen andermaal onder zijne bevelen te hebben.

De kolonel der grenadiers, de heer *Kurck*, onder wiens onmiddelijk bevel de compagnie flankeurs der studenten van Groningen heeft gestaan, heeft dezelve te Tilburg vaarwel gezegd, en hun den lof gegeven van zich als braven, deugdzame jongelingen, en als wakkere krijgslieden te hebben gedragen, die in de velden van Leuven van hunnen moed hebben doen blijken; den vijand hebben doen zien, wat Neêrlands jongelingschap vermogt, en het vaderland hebben getoond, wat het eenmaal van zulke mannen konde verwachten. Ook deze bevelhebber heeft betuigd, dat, zoo het dierbaar vaderland andermaal hunnen arm mogt behoeven en de Koning hen ten strijde roepen, het hem tot een groot genoegen zoude strekken hen weder onder zijne bevelen vereenigd te zien.

De Utrechtsche studenten zijn te Gorinchem op eene zeer eervolle wijze ontvangen, en verwelkomd. Heden trekken zij in Utrecht binnen, alwaar zij door de stads regering, door de curatoren en den senaat zullen worden begroet, en in den schouwburg worden onthaald. Aan elk hunner zal een gedenkpenning worden aangeboden. Vrijdag komen de Leydsche studenten in Leyden terug. Zij zullen de Witte-poort binnen trekken, en zich langs de Breedestraat naar het exercitie-plein op het Rapenburg begeven; vandaar zullen zij naar de Pieters-kerk trekken, in welke de rector magnificus eene redevoering zal houden, afgewisseld door muzijk; aldaar zullen de van wege de Leydsche jonkvrouwen vervaardigde gedenkpenningen worden uitgereikt.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 16den september ll.* De partij der monarchalen, of voorstanders van het wettig bewind van den hertog *van Bordeaux*, schijnt in de afgeloopene drie maanden niet in krachten te zijn verminderd. Zij heeft thans in departementen, of, gelijk hare organen zich uitdrukken, in de provincien, een aantal bladen gesticht, die den naam voeren der landschappen, zoodanig als dezelve voor de eerste omwenteling verdeeld en bestuurd werden. Zoo heeft men bij voorbeeld een dagblad van Bretagne voor het land van Orleans, voor Normandie, en wat des meer zij. In al deze bladen wordt steeds verkondigd, dat Frankrijk, door de kracht der omstandigheden en den wil des volks, het wettig koningschap zal herstellen.

De hevige liberalen schijnen zich over de pogingen dier partij in de daad eenigzins te verontrusten, en beschuldigen de ministers, dat zij het zij met voordacht, het zij uit onachtzaamheid, geene genoegzame veerkracht of werkzaamheid betoonen, om dezelve tegen te gaan, en deze vrees heeft een hunner organen, den heer *de Bricqueville* doen besluiten om eene wet voor te stellen, waarbij aan de leden van het voormalige koninklijke geslacht, op doodstraffe, verboden wordt, den fransche bodem te betreden.

De ministers oordeelen deze wet onnoodig, om dat de jongste verkiezingen, naar hun inzien, genoegzaam hebben getoond, welke steun het bewind van Koning *Philips* in de natie heeft gevonden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 13den september ll.* Men schrijft uit Bazel van den 6den dezer dat de insurgenten-regering van dat kanton, welke nog steeds te Liestal gevestigd is, in een breedvoerig betoog aan de commissarissen van den Landdag verklaard had, dat zij geen gehoor dacht te geven aan de bevelen van genoemd bestuur, en bij gevolg ook niet uit een dacht te gaan. Men zag derhalve in Bazel met de meeste belangstelling de verdere besluiten van den Landdag te gemoet, vermits het nu blijken zoude, of die vergadering (bij welke groote verdeeldheid van gevoelens, en bij gevolg weinig veerkracht moet heerschen) willens en bij magte was, om hare bevelen te doen ten uit-

voer brengen. Men oordeelde, dat de uitkomst van deze zaak in 't naauwste verband stond met het verder bestaan van het zwitsersch verbond zelf.

— In een bijzonder berigt uit Kassel, nopens de schikkingen, welke, luidens de verklaring van den Keurvorst van Hessen, zouden gemaakt worden, om de ongelegenheid, welke, door hoogstdeszelfs langere afwezigheid uit zijne hoofdstad, voor 's lands bestuur zoude kunnen ontstaan, uit den weg te ruimen, spreekt men van eene langdurige reize van den Keurvorst met de bekende gravin *v. Reichenbach* naar het zuiden van Frankrijk, en van de benoeming van den Keur-prins of van de Keur-vorstin, of ook van beiden tot *regenten*, ten einde in die hoedanigheid het land te besturen.

BERLIJN, *den 16den september ll.* Een berigt van de poolsche grenzen, van 12 september, meldt, dat de stad Kalisch (in welke, gelijk aanvangs gemeld is, slechts eene kleine russische bezetting was achtergelaten, terwijl de generaal *Knorring* met zijne troepen naar Czentochau voortrukt) den 10den door een klein poolsch corps, onder aanvoering van den generaal *Rozycki*, bezet is geworden. In de stad zijn daarop de woningen der Duitschers en Israeliten geplunderd, en zij zelven gruwelijk mishandeld; de poolsche inwoners, welke in vroegere berigten waren voorgedragen als min of meer russisch gezind) hebben aan die geweldenarijen overig deel genomen. Op het berigt van 't aanrukken van russische troepen, heeft het poolsche corps zich ijlings weder verwijderd, en daarop is Kalisch van eene sterkere russische bezetting voorzien.

BERLIJN, *den 16den september ll.* De manschappen van het voormalig poolsche corps van den generaal *Gielgud*, welke, na op pruissischen grondgebied geweken te zijn, tot nog eenige uren boven Tilsit in een veld-leger bijeengehouden zijn, worden thans, ten getale van omtrent 4000 man, naar deze zijde van Koninsbergen verlegd, en vooreerst in onderscheidene dorpen gehuisvest; hunne nieuwe kwartieren zullen, even als hun vroeger verblijf, door een cordon van pruissische troepen omringd worden. De tot dat corps behoorende officieren (omtrent 400 in getal) hebben vrijheid bekomen, om zich in 20 kleine steden van Oost-Pruissen, welke hun daartoe zijn aangewezen, op te houden; zij hebben echter op hunne eer moeten beloven, dat zij de hun aangewezene verblijfplaats niet zouden verlaten. Omtrent 60 officieren van minderen rang hebben die belofte hardnekkig geweigerd en zullen uit dien hoofde naar de vestingen Pillau en Graudenz gevoerd worden.

— Tot heden middag bedraagt het aantal der door de *cholera* aangetaste personen in deze stad 375; dat der herstelden 35; dat der dooden 218.

FRANKFORT, *den 17den september ll.* De zwitsersche Landdag heeft, bij proclamatie van den 9den dezer, den volke aangekondigd, dat, aangezien de aangewende pogingen, om in het kanton Bazel de orde te herstellen, vruchteloos zijn gebleven, en op deze wijze de maatschappelijke band van het bondgenootschap met vernietiging bedreigd wordt, de Landdag, overeenkomstig zijnen pligt om voor de uit- en inwendige veiligheid te waken, besloten heeft, dat een corps troepen in het kanton zal binnenrukken. Die bezetting zoude echter geen ander doel hebben, dan om de wettige orde te herstellen, de rust der vreedzame burgers te waarborgen, en hunne personen en eigendommen te beschermen.

MENGELINGEN.

AANMERKINGEN VAN EENEN ZUID-AMERIKAAN, OVER DE OMWENTELINGEN IN *EUROPA*.

PARIJS, *den 28sten April 1832.* Gij weet, dat ik in mijn land revolutien onstaan zag, en de gevolgen van dezelve beleefde; ook weet gij, dat ik openlijke proeven heb gegeven, hoe heilig mij de regten der menschen en de vrijheid zijn, en dat ik geenen anderen weg van volksveredeling en volksgeluk ken, dan door liberale grondstellingen; om die reden zult gij ten minste dat, wat ik schrijf, niet mis verstaan.

Er zijn twee soorten van revolutien, die, welke van buiten bevorderd worden, door vreemde volken, door middel van geheime medewerking, zoo niet van de zelver regering zelve, dan toch door eene klasse van hare staatsburgers, of die, welke een volk uit, of door zich zelven ten uitvoer brengt; omdat de onderdrukking van den kant van het bestaande staatsgeweld ondragelijk toeschijnt. Het volk kan het niet langer uithouden; de burgers willen liever sterven, dan langer der willekeur tot spot te dienen. Indien zulk een volk dan eendragtig blijft, dan vermag het, onder Gods bijstand, veel, zoo als wij het in onze dagen gezien hebben.

Over de revolutien van deze tweede soort, zullen wij hier vooreerst spreken. Om eene werkzame revolutie door te zetten, moet een volk voornamelijk volkskarakter bezitten, en aan eene door heldendaden schitterende geschiedenis herinneren kunnen; het moet gewoon geweest zijn, om zich als een geheel te beschouwen en te zamen te kunnen houden.

Dat is juist het ongeluk, en eene gewigtige kunstgreep van hen, welke de druk der overheersching gaarne eeuwen lang willen laten voortduren, dat zij zorgen dat de deelen van eenen staat van een gescheiden blijven, zoo dat zelfs het welzijn van het eene, eene schade voor het andere is, en omgekeerd. Zoo zoude de Spaansche kolonien in Zuid-Amerika, verre van elkander gehouden, alleen hunnen overmoed gekoesterd hebben, en daarin is, b. v., de oorzaak gelegen, dat Columbia zoo moeijelijk daartoe gebragt kan worden, om zich als een gemeenschappelijk geheel te beschouwen. En juist daar ontbreekt de zin voor de nationaliteit en die moet even als een vreemd edel gewas, eerst aan de ligtstreek gewoon gemaakt worden. De inwoners van de beschaafde klasse, beschouwden zij als Spanjaarden en zij wilden Spanjaarden zijn en schijnen, met even veel snoode zelfvernedering, als de Jood, die voorgeeft een Christen te zijn. Velen konden zich geheel niet gewennen aan de gedachte, dat zij voor zich bestaan, tot spot van Spanje bestaan, en juist door dezen tred tot veredeling achting bij andere volken kunnen verkrijgen. Het woord: „ wij zij Columbianen, wij zij Zuid-Amerikanen," klonk hen te vreemd, om eene voor den vrijheidsstrijd zoo noodige geestdrift te veroorzaken; daar van daan is ook openbaar de revolutie in Columbia en in zekeren opzigt in Mexico door vreemden invloed van Britten en Noord-Amerikanen doorgezet, ten minsten wezenlijk gevorderd. De onderdrukking was groot, was vernederend genoeg, doch door Spanje zoo listig verdeeld, dat juist de klassen welke gelegenheid genoeg hadden om de ervaring te verkrijgen, dat in andere staten en kolonien meer vrijheid heerschte, door deze onderdrukking zelve wonnen. Deze klassen waren de adel, de handelaars in het groot en de geestelijkheid; de werkelijk derde stand, de waarlijk voortbrengende, werd voorbedachtelijk in eenen toestand van nulliteit geplaatst en het is toch altijd de derde stand, welke staatsverbeteringen verdedigt, vestigt en handhaaft. Dewijl deze in Columbia nog altijd zoo onbeduidend is, dat hij zich nog niet als nationale garde kan bevestigen, ziet men het militaire despotismus in dien nieuwen vrijstaat, voortduren. Daarom toont zich de natie der Vereenigde Staten zoo groot en heerlijk, omdat ginds de derde stand alles in alles is, ook als landweer. In eene vrijstaat van de echte soort, kan de regelmatige militaire staat weinig of niets beduiden; want waar deze de hoofdstut van den staat is, daar verdwijnt de vrijheid. De burger moet de eerste man in den staat zijn, want door hem houdt zich de staat staande. Zelfs in goed georganiseerde Monarchien is dit reeds het geval, bij voorbeeld, in den Pruisischen Staat, waar de burger, dewijl hij als verdediger des vaderlands aangenomen is, trotsch en vrij optreedt, en allen voor de wet gelijk zijn.

« In landen, waar de derde stand bloeit, en waar

lijk voor het regt bestaat, mogen revolutien moeijelijk door te zetten zijn. Indien deze stelling waar is, dan volgt daaruit, dat tegenwoordig in Frankrijk geene nieuwe revolutien zullen ontstaan. Alleen de derde stand kon daarbij verliezen. De dynastie der Bourbons wilde zich op de twee brooze krukken: de geestelijkheid en de adel, vestigen, en liet merken, dat zij burgers en boeren slechts voor een nuttig canaille hield. Toen riep de nationale grade: „In het gemeen en *Karel X.* kreeg het *Consilium Abeundi.* In het Britsche rijk ligt de adel en de hofkerk met hare privilegien te drukkend op het industriële volk; het beweegt zich, de Koning en de Ministers bewegen zich ook, en het veldgeschreeuw is: „*Reform.*" De bevoorregten merken aldaar duidelijk, dat een verbeterd parlement eene geweldige scheuring in hunne half verrotte perkamenten zoude maken, en zij schreeuwen daarom als dol en blind. Hunne tegenstand toont reeds, door deszelfs vorm, het onverstand hunner stelling in deze eeuw. Zij treden op tegen den Koning, en indien deze een *Hendrik VIII.* was, dan zoude hij hen bij dozijnen in de Tower zenden en onthoofden laten, omdat zij, die om den wil van hunnen Heer te doen, geschapen zijn, hem even zoo halsstarrig weerstreven! Dan, van waar schrijft zich de ongehoorde rijkdom der Lords? Alle hunne landerijen zijn genade-geschenken van hunnen genadigen Heer, en het regerende hoofd kan terugnemen, wat zijne voorouders aan de getrouwe vassallen verleend hadden. Met hetzelfde regt of onregt, met hetwelk *Hendrik VIII.* zijne hoogkerk stichtte, kan *Willem IV.* wanneer het parlement en het volk wil, de hoogkerk afschaffen, en naar het voorbeeld van *Louis Philippe*, de Staats-religie afschaffen. „*Such is our Pleasure and the Will of our loyal people!*" Loodanig in ons welbehagen en dat van ons getrouw volk. Wil dan de adel en de geestelijkheid in opstand komen, dan zijn zij natuurlijk als muiters tegen den Koning en volk geheel verloren; want de ridders zullen heden geene drommen van roovers volgen; er is niet meer te denken aan oorlogen, zoo als ten tijde van de strijders der *roode* en *witte roos!* en de vijand des Konings en van het volk, zijn slechts nog vermogende door hun geld. Als men hen dit tot het algemeene best ontneemt, als er eene *lex agraria* na de afgeschafte Staats-religie ingevoerd wordt, dan worden de Britten niet naar de woorden, maar inderdaad, het vrijste, gelukkigste volk. Dat God slechts Koning *Willem IV.* behoude! Hij, de wakkere Admiraal, weet het schip der Staat te besturen.

(Overgenomen uit de *Amerikaansche Mexellen*, April 1831, bl. 513.)

(*Leidsche Courant van 1 aug. 1831.*)

SCHEEPSBERIGTEN.

STRAAT-SUNDA.

Doorgezeild.

Feb. 17—pink-schip *De Jonge Elizabeth*, H. de Wit, van Batavia den 16den februari, naar Rotterdam, passagiers: de heer Bailly, mevrouw Nowack en 4 kinderen, en mevrouw Rabe en 2 kinderen.

BATAVIA.

Aangekomen.

Feb. 20—schip *De Nederlanden*, A. J. Struijk, van Amsterdam den 20sten september 1831, passagier: de heer J. N. Elout.—schip *Joedool Rachman*, Said Oemar Bin Hoesien Bin Maelaar Bin Sahaboedien, van Riouw den 7den februari.—Amerik. brik *Neptune*, W. Osgood, van Padang den 2den dito.

Vertrokken.

Feb. 21—bark *Marquis of Hasting*, G. Ingram, naar Samarang.—brik *Harriet*, W. H. Nash, naar Soerabaija, passagiers: mevrouw A. C. Goezen geb. Kleuer en zoontje.—Amerik. brik *Maisij*, J. Nichols, naar Rotterdam.—Eng. brik *Indian*, W. Ravenscroft, naar Sinkapoer, passagiers: de heeren E. Reley en H. van Bragt.

Feb. 22—Deensch schip *Sijden*, J. Burd, naar China, passagiers: de heer P. J. Overhand.—bark *Björn*, F. W. Hermanni, naar Pondicherie, passagier: de heer A. Franzs.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. wacht-schip *Orestes*; korvet *Pollux*; brik *Dourga*; schoener *Philoctes*; schepen Abel Tasman, De Onderneming, De Jonge Jan, De Drie Maria's, Pekalongang, Zeemans Hoop, Cornelis Sara, Johanna Carolina, Nasman Eljoesier, Fathoel Rachman, De Nederlanden, Joedool Rachman; brikken Nijverheid, Goan Oan, Bianhong, Pekalongang, Maleijer; schoeners Trengano, Reliance, Periente, Laurel; bark Marzook.—Amerik. schepen Peruvian, Hercules, Phillip de Eerste; brik Neptune.—Fransche brik Naiade.

ADVERTENTIEN.

De Resident van Bantam, brengt bij deze ter kennisse van belanghebbenden, dat op zondag den 5den maart aanstaande en volgende dagen, als naar gewoonte, zal worden gehouden de jaarlijksche vee- en paardenmarkt, en noodigt elk, en een iegelijk uit, daaraan te komen deelnemen, zullende, voor de schoonste buffel en paard, als naar gewoonte, de bepaalde premien worden uitgereikt.

Ceram, *De Resident voornoemd,*
den 20sten feb. 1832. F. H. SMULDERS.

—De contribuabelen der Soerabaijasche schutterij, worden uitgenoodigd, om hunne contributie over het *eerste kwartaal*, voor ultimo maart te komen voldoen, ten huize van den eersten luitenant-kwartiermeester.

H. de RADEMAKER.

Soerabaija, *den 16den februarij 1832.*

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia.		*Samarang.*		*Soerabaija.*	
	Gl.	Ct.	Gl.	Ct.	Gl.	Ct.
Tarwen brood de [illegible]	„	30	„	30	„	[illegible]
Varkens-vleesch het katje	„	40	„	40	[illegible]	62
Ossen-vleesch het pond	„	25	„	25	„	16

MARKTPRIJZEN.

	Batavia.		*Samarang.*		*Soerabaija.*	
	Gl.	Ct.	Gl.	Ct.	Gl.	Ct.
Klapper-olie per takker of 35 bottels	11	85	6	95	6	60
Idem per bottel	„	45	„	21	„	„
Katjang-olie per takker	10	30	6	60	[illegible]	20
Idem per bottel	„	35	„	20	„	„
Dempel-olie per pikel	„	„	25	„	24	„
Rijst per koijang	145	„	60	70	100	„
Idem per gantang	„	65	„	14	„	40
Koffij per koijang	„	„	„	„	750	„
Brandhout de vadem van 18 voeten op 6	15	60	20	„	12	„

VENDU-DEPARTEMENT.

Donderdag den 23sten februarij 1832, des avonds te 7 ure, in een der localen van de Societeit de Harmonie, van Certificaten van den Nederlandsch Indische Achterstand, en voor rekening des boedels van wijlen den hoogedel gestrengen heer Mr. *I. Bousquet*, van Boeken, volgens rondgezonden catalogus no. 13.

—Op de vendutie der certificaten van den N. I. Achterstand, te houden op heden avond in de Harmonie zullen mede nog voor rekening van de belanghebbenden worden verkocht 10 stuks.

GEBOORTEN.

Heden beviel van een zoon, mijne geliefde echtgenoote

J. A. WIEDERHOLD.

Passaroeang, *10 februarij 1832.*

—Heden verloste voorspoedig van eene welgeschapen dochter, de echtgenoote van

J. D. MICHEL.

Rembang, *den 9den februarij 1832.*

—Mijne geliefde echtgenoote, *Johanna Maria Heemskerk*, verloste heden voorspoedig van eene dochter.

C. P. LAMMERS VAN TOORENBURG.

Soerabaija, *den 14den februarij 1832.*

—Op heden beviel voorspoedig van eene dochter, de geliefde echtgenoote van

E. GRANDISSON.

Palembang, *den 19den november 1832.*

STERFGEVALLEN.

Op den 19den februarij overleed na een langdurig lijden van 22 maanden aan de gevolgen der waterzucht, in den ouderdom van 51 jaren en 10 maanden, de heer *Henry Broes*, strekkende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

L. LISSOUR.

Batavia, *den 22sten februarij 1832.*

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat aan het postkantoor te Batavia, pakketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden:

naar	schip	kapitein
Amsterdam,	*Ned. schip Abel Tasman*,	van Vliet.
Idem,	*dito schip Zeemans Hoop*,	Wraak.
Idem,	*dito schip Onderneming*,	Middel.
Rotterdam,	*dito schip De Jonge Jan*,	J. J. Bonn.
Idem,	*dito schip De Drie Maria's*,	Glazener.
[illegible]	*dito brik Nijverheid*,	Haakop.
Calcutta,	[illegible],	[illegible].
Amsterdam,	*Ned. schip Philip de Eerste*,	Martin.
Idem,	*dito schip Sebastiaan*,	Watson.

Batavia, den 17den [illegible] *De Postmeester*, [illegible]

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Wanted a large Ship on Freight or Charter for China.

Batavia, JOHN SHILLABER.

NAGELATEN BOEDELS.

Krachtens gepronuncieerde vonnissen bij den Raad van Justitie alhier, worden de crediteuren in de insolvente boedels van wijlen den malejer *Intje Nooh Bin Abdul Bakie* en *A. G. de Kater*, opgeroepen, om de hun toegewezene gelden, onder caütie de restituendo te komen ontvangen. Bij nalatigheid zal worden gehandeld conform art. 27 van het provisioneel reglement op de administratie der desolate boedels in Nederlandsch Indië.

Namens de desolate boedelkamer,
Samarang, *De Secretaris*,
16 februarij 1832. A. HOUTKOPER.

— De boedels van wijlen *H. P. Oberg*, en den chinees *Lie Kiek*, bij dispositien van den Raad van Justitie alhier, in dato [illegible] en [illegible] dezer, aan de desolate boedelkamer overgegeven zijnde; zoo worden bij deze, een ieder opgeroepen, die daarvan iets te vorderen hebben, dan wel verschuldigd zijn, om opgave of betaling te doen, binnen zes weken, gerekend van heden.

Namens de desolate Boedelkamer,
Samarang, *De Secretaris*,
16 februarij 1832. A. HOUTKOPER.

— De boedel van wijlen [illegible] bij dispositie van den Raad van Justitie [illegible] dezer, aan de desolate boedelkamer overgegeven zijnde, zoo wordt bij dezen een iegelijk opgeroepen, die daarvan iets te vorderen heeft, dan wel daaraan verschuldigd is, om opgave of betaling te doen, binnen zes weken, gerekend van heden.

Namens de desolate boedelkamer,
Samarang, *De Secretaris*,
den 15den feb. 1832. A. HOUTKOPER.

STAAT *van zoodanige gelden, dewelke op ultimo junij 1831, ter Boedelkamer van Samarang berustende zijn, en die als verjaard op naam en ten behoeve van den Lande worden overgeschreven, ingevolge besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, de dato 21 meij 1831 no. 21.*

ERFLATERS.	Datum en plaats van het overlijden.	Wanneer onder beheer der kamer ingekomen.	Erfgenamen.	Bedrag der Nalatenschappen.			Aanmerkingen.
Tan Koeiko, de chinees	—	in anno 1773, reeds onder het beheer der boedelkamer.	Onbekend.	f	18	24	
Intje Kopie, de malejer	—	idem.	«	–	46	82	
Kang Koenko, de chinees	—	idem.	«	–	30	80	
Kang Oeinko, de chinees	—	idem.	«	–	126	55	
Lim Tjoeko, de chinees	—	idem.	«	–	52	88	
The Jingkong, de chinees	—	den 22 octb. 1774.	«	–	85	98	
Ong Singko, de chinees	—	in 1774 reeds onder het beheer der boedelkamer.	«	–	50	85	
Tan Kongko, de chinees	—	in anno 1775 idem.	«	–	144	58	
Siedin Bawa Batavia, de moor	—	in anno 1776 idem.	«	–	112	46	
Goan Tinio, de geëmancipeerde slavin van de chineesche vrouw	—	den 12 feb. 1779.	«	–	115	50	
Kahir, de moor	te Samarang.	den 9 feb. 1781.	«	–	95	62	
[illegible]	te Japara.	den 1 julij 1784.	«	–	107	25	
Ong Kimlim, de chinees		ultimo sept. 1785.	«	–	125	65	
Soew Kongko, de chinees	te Tagal.	den 1 julij 1784.	«	–	[illegible]	[illegible]	
Ong Tjieko, de chinees	te Kadoe.	[illegible]	[illegible]	–	[illegible]	[illegible]	
Lim Sieko, de chinees	te Kedoes.	[illegible]	[illegible]	–	[illegible]	[illegible]	
Latie genaamd Tjerret, het zoontje van den malejer	te Pekalongang.	den 24 junij 1790.	«	–	358	5	
Gan Keko, de chinees	te Kadoe.	in anno 1796 reeds onder het beheer der boedelkamer.	«	–	1,121	42	
Nio Sinkie, de chinees	te Bankalang.	den 8 aug. 1795.	«	–	290	[illegible]	

Samarang ter Boedelkamer, den 10den december 1831.

De President,
J. TEMMINK.

Ter ordonnantie van denzelve,
De Secretaris,
A. HOUTKOPER.

Voor de opgave,
De Boekhouder,
D. VAN OSSENBRUGGEN.

TE BATAVIA TER LANDS DRUKKERIJ.